

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 5. Quia circa instructionem divitum observandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

omnem conatum, consilia, & labores destinet. Huic ut tanto faciliusque peringat, principium tum diei, tum negotiorum omnium per Orationem à DEO auspicietur. In auscultando Sacro Missæ Sacrificio, in decurrendo sanctissimæ Virginis Rosario, ejusque Officio, nec non cæteris precibus ab Ecclesia ordinatis, Psalmisque evoluendis assiduus sit. Sanctissimæ communionis Sacramento minimum se quot mensibus reficiat, pios, salutarésque libros lectitet, concionibus crebet adsit, frequentet devotarum Congregationum cœtus, eorumque in album nomen suum referri faciat, ut tanto sanctius, distinctos divino cultui dies exigat. Nunquam patiatur se præsentem à quoquam divinam Majestatem dehonoriari & offendi. Utque diei felicissimè coronidem imponat, DEO, Cælitibusque acceptissimam, ad vesperum concessurus cubitum, prius semper in rationes conscientie indagat. His sanctis exercitiis, brevi ad eximiam integritatem, perfectionemque evadet: his obsequiis gratum, acceptumque se Deo præstabit, his amor, venerationique aliis erit, eosque exemplo & conversatione tam sancta ad optima quæque provocabit.

§. V.

Quid circa Instructionem Divitum observandum sit.

I. In hac Instructione Magnus Gentium Doctor Paulus faciem præferet Operario, doctrinâsque suggeret, quas jam olim per Timotheum in 1. epist. c. 6. Divitibus inculcari voluerat dicens: *Divitibus huius sæculi præcipe, non sublimè sapere, neque sperare in incerto divitiarum, sed in DEO vivo (qui præstat omnia abunde ad fruendum) bene agere, divites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare, thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam.* Quibus quidem verbis succinctè comprehenditur, quidquid à Divitibus specialiter observari oportet.

II. Primò ergo hortetur, ne efferantur, aliòsque despiciant ob divitias, cum nullam ob hunc titulum superbiendæ causam habeant; quis enim Oeconomus aut Quæstor ex capite, quòd plures pecunias distribuendas à Principe accepit, & difficiliòres rationes reddendas habeat, meliorem se aliis,

aliis, feliciorémque putat? atqui tales Quæstores & Oeconomi sunt Divites, quibus, sicut multùm datum est, ita multùm quoque repetetur ab illis. Aut quis feliciorém se putat aliis, si plures peccandi occasiones habeat, pluribusque curis & sollicitudinibus oneratus sit? atqui qui volunt divites fieri, incidunt in tentationes, & laqueum Diaboli, & desideria multa inutilia & nociva, qua mergunt homines in interitum, & perditionem, ut S. Paulus 1. Tim. 6. ait. Et, ut Siracides Eccl. 11. confirmat, si dives fueris, non eris innocens. Aut quis propterea efferatur, quòd difficiliorem ad Cælos viam sit effectus? atqui, ipso Christo teste Matt. 19. difficile dives intrabit in regnum cælorum; imò faciliùs est Camelum per foramen acus transire, quàm divitem intrare in regnum cælorum.

III. Secundò hortetur eisdem, ne in incerto divitarum sperent, sed potiùs consilium Salomonis Prov. 23. sequantur: *Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere, quia facient sibi pennas quasi aquila, & volabunt in cælum.* Aut certè consilium Christi dicentis Matt. 6. *Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi fures effodiunt, & furantur, ubi arugo & tinea demolitur.* Certè veniet tempus, cum rificabitur illud Job. 27. *Dives, cum dormierit, nil secum referet: aperiet oculos, & nihil inveniet. Apprehendet eum quasi si aqua inopia, & nocte eum opprimet egestas.* Hinc meritò exclamat Baruch Propheta. c. 3. *Vbi sunt, qui thesaurizaverunt argentum & aurum, in quo confidunt homines? ad inferos descendunt, & alii loco eorum surrexerunt.*

IV. Tertiò suadeat, ut divites in bonis operibus fieri studeant; nam, ut S. Bernardus sapienter advertit, verè divitiarum non opes sunt, sed virtutes, quas conscientia portat, ut in perpetuum dives fiat, ad has enim ipse etiam Christus hortatus est Matt. 6. dicens: *Thesaurizate vobis thesauros in cælo, ubi neque arugo, neque tinea demolitur, & ubi Fures non effodiunt, nec furantur.* Hinc meritò S. Hieronymus S. 12. de verb. Dom. quid prodest, inquit, *arca plena pecuniis, si inanis sit conscientia? bona vis habere, & tu bonus esse non vis? et tunc bescere debes de bonis tuis, si domus plena bonis te malum habet Dominum. Quid prodest diviti, quod habet, si DEVM, quod omnia dedit, non habet?*

V. Quæ

V. Quartò hortetur, ut, si quidem fructum ex suis divitiis referre velint, eas liberaliter pauperibus distribuât; nam, ut S. Augustinus S. 25. de verb. Dom. verè dixit, *Fecundus est ager pauperum, citò reddit donantibus fructum*; illum scilicet, de quo S. Paulus 2. Cor. 9. dixit: *Qui parè & metet; & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet.*

VI. Quintò admoneat, ut iis divitiis, quibus ad suas necessitates utantur, cor non apponant; sed sic utantur, quasi non utâtur, uti Apostolus suasit; verè enim *ad subsidium vitæ duntaxat, non ad malorum incitamentum opes data sunt; pecunia anima redemptio est, non exitii occasio*, uti S. Basilius dixit. & ut S. Bernardus S. 4. loquitur, *aurum & argentum, & cetera huiusmodi, quantum ad animi bonum spectat, nec bona, nec mala sunt; usus tamen horum bonus, abusus mala, sollicitudo peior, quæstus turpior.* Hunc ergo usum bonum ante omnia procurare studeant, ut hâc ratione sibi fundamentum bonum in futurum thesaurizent, juxta Apostoli suprâ cit. monitum.

VII. Sextò denique, cum divitiæ perinde, ut res aliæ terrenæ, variis casibus, amissionis putâ, & corruptionis subjectæ sint, ideo proderit monere etiam Divites, ut adversus hos casus animum maturè præparent, ut, ubi aliquis acciderit, inconcussio, atque in DEI voluntatem resignato animo cum excipiant, imò ad primorum Christianorum exemplum rapinam bonorum suorum cum gaudio sustineant, scientes se meliorem in cælis habere repositam substantiam.

§. VI.

Quid circa Instructionem Patrum familias observandum sit.

I. **H**is ante omnia suadeat, ut, cum à bona educatione Liberos tota salus & incolumitas Reipublicæ, imò & domus suæ pendeat, hanc præcipuè cordi habeant, ideòque Liberos suos à teneris annis ad DEI cultum condocerant, eaque principia instillent, quæ huic fini attingendo opportuna videntur; sed & idoneis modis ad hoc suaviter pelliciant, atque cum iis agant, sicut boni Angeli suis cum Clientibus, sine coactione res salutare eorum animis objiciendo, quæ cum
iisdem